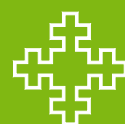

NUMMER 03 / 2013

mission

Kyrkans globala uppdrag

Tema: utvecklingsamarbete

FINSKA
MISSIONS-
SÄLLSKAPET

Finska Missionssällskapet

Besöksadress:
Observatoriegatan 18
00140 Helsingfors
Postadress:
PB 154
00141 Helsingfors
www.finskamissionssallskapet.fi
fms@finskamissionssallskapet.fi
personlig e-post:
fornamn.efternamn@
finskamissionssallskapet.fi

Chefredaktör:

Marika Björkgren-Thylin
tfn 020-7127 265

Redaktör:

Joanna Lindén-Montes
ISSN 0357-296X
154. årgången

Missionspedagog
Camilla Skrifvars-Koskinen
tfn 020-7127 360

**Koordinator för barn-
och ungdomsverksamheten**
Carre Lönnqvist
tfn 020-7127 263

Understödskoordinator
Britt-Helen Lindman
tfn 020-7127 266

Informatör
Joanna Lindén-Montes
tfn 020-7127 264

Byråsekreterare (tf)
Ingrid Björkskog
tfn 020-7127 282

I byn Krus har Vet Dorn fått hjälp från den lutherska kyrkan. Hans jordbruk fungerar bättre och han har lärt sig mycket om djurhållning. I handen håller han en av de kycklingar han fått upp. Foto: Joanna Lindén-Montes

Marika Björkgren-Thylin
chef för svenska sektionen

Religion och utveckling

LEDARE

Vilken roll borde egentligen religionen spela i utvecklingssamarbetet? Jag samtalade nyligen med en vän som förundrade sig över att under de 25 studiepoäng i u-landsforskning som hon nyss hade avlagt vid ett universitet så hade religionens betydelse för utveckling inte nämnts nästan alls.

Även finska staten har intagit en restriktiv inställning till religion. De medel som staten beviljar för utvecklingssamarbete får inte användas för att sprida religiös övertygelse. Därtill förutsätts att verksamhet som finansieras med utvecklingssamarbetsmedel ska vara fri från alla former av diskriminering på grund av religion, ideell ståndpunkt, etnisk bakgrund och sexuell läggning.

Jag kan förstå att statliga pengar som reserverats för utvecklingssamarbete bör gå till att stöda utvecklingen bland de allra fattigaste, inte till religionsutövning eller -spridning. Men med tanke på att största delen av världens befolkning ändå har en religiös världsbild och att tron för dem utgör en viktig del av livet är ointresset för religion inom finländskt utvecklingssamarbete förvånande. Varför är vi finländare så rädda för att befatta oss med religion?

Visst kan religion användas för både goda och skadliga syften. Men om man ser tillbaka på historien har de kristna kyrkorna gått i spetsen för en stor del av utvecklingen och religiösa samfund har bistått fattiga och utstötta långt innan det moderna utvecklingssamarbetet uppkom. I många samhällen är det mer eller mindre omöjligt att verka effektivt om man inte beaktar religionens inflytande och involverar de religiösa ledarna. Dessa är inte bara ledare inom sitt eget samfund utan samhällseliga påverkare som spelar en avgörande roll för vad folket accepterar och vad de motarbetar. I många länder har därtill en person som saknar religion svårt att vinna folkets förtroende och respekt.

Av dessa anledningar är det förvånande att den finländska utvecklingssamarbetspolitiken i så liten mån är villig att befatta sig med religiösa aspekter. Finska Missionssällskapet däremot ser det som en av sina styrkor att sällskapet också beaktar religiösa frågeställningar och ser religionen som en positiv resurs för utveckling.

I Finland är det populärt att tala om att de som kommer till vårt land bör ta seden dit de kommer. Men hur gör vi finländare när vi kommer till ett samhälle som starkt präglas av religion? Är vi villiga att rucka på våra sekulära principer, beakta religionens inflytande och se religionen som ett verktyg för utveckling?

Marika Björkgren-Thylin

Det här numret av tidningen Mission har förverkligats med hjälp av projektmedel från Utrikesministeriet. Åsikterna i tidningen representerar inte nödvändigtvis ministeriets officiella linje.

*"Alla kan inte göra stora saker.
Men alla kan göra små saker med stor kärlek."*

Moder Teresa

>>

Torka i Namibia: 80 000 euro i nödhjälp

Lutherska världsförbundet har inlett en hjälpaktion tillsammans med de lokala kyrkorna i Namibia, för att bistå hungersnödens offer. Omkring 330 000 människor behöver nödhjälp främst i landets norra delar. Finska Missionssällskapet har skickat 80 000 euro i nödhjälp till det drabbade området.

Namibia upplever den värsta torkan på 30 år. Spannmålen har torkat på fälten och boskapen lider av torkan. Det är brist på både mat och vatten. Omkring 14 procent av landets befolkning behöver hjälp.

”Befolkningen på landsbygden försöker förtjäna pengar genom att sälja boskap, men priserna har rasat och inkomsten från boskapen är bara en bråkdel av det normala”, berättar Finska Missionssällskapets koordinators Katri Suhonen för utvecklingssamarbetet i södra Afrika, Katri Suhonen.

Suhonen berättar också att det i vissa områden är brist på dricksvatten, eftersom det inte finns ordentliga vattenledningsnätverk på landsbygden.

Lutherska världsförbundet och de lokala kyrkornas anställda har kartlagt vilka områden och invånare, som är i mest akut behov av hjälp. Suhonen uppskattar att hjälputdelningen kommer igång i månadsskiftet augusti-september.

”Hungern tilltar mot årsskiftet, när invånarnas matförråd tar slut. Den nya skörden fås tidigast i mars inkommande år, om regnen kommer i tid”, säger Suhonen.

Suhonen besökte norra Namibia i augusti för att bevaka situationen och hungersnödens omfattning samt hjälparbetets framskridande.

Den här flickan i Namibia har inget annat att äta än majsmjöl blandat i vatten. Foto: Dirk Haarman, Lutherska världsförbundet.

>>

Martti Ahtisaari stöder speciallärare i Tanzania

President Martti Ahtisaari fyllde 75 år för ett år sedan. De insamlade medlen från hans jubileumsinsamling stöder utbildningen av speciallärare i Tanzania.

I början av maj inleddes det första magisterprogrammet i specialpedagogik vid Sebastian Kolowa-universitetet i Tanzania. Programmet är två år långt. Sex studenter

Angelicar Bruno, Denis Likwelile, Lilian Panga och Alfred Walalaze vill arbeta med specialundervisningen i Tanzania. Foto: Lasse Lampinen

fick stipendium från Martti Ahtisaaris jubileumsinsamling. Stipendiaterna valdes bland 37 kandidater i specialpedagogik. Universitetet, som är beläget i Lushoto, upprätthålls av Tanzanias evangelisk-lutherska kyrkas nordöstra stift.

Stipendiaterna berättar att det finns mycket arbete att utföra. Hörselskadade får ofta undervisning av personer som inte behärskar teckenspråk. Synskadade saknar tillräcklig undervisning i punktskrift.

Stipendiaterna vill vara med och driva påverkansarbete med staten, undervisningsministeriet och myndigheter i länet, för att kunna förbättra specialundervisningen i framtiden.

Studenterna tackar president Ahtisaari och Finska Missionssällskapet för stipendierna. De hoppas kunna ha en stor inverkan på specialutbildningen i Tanzania och Östafrika. Studenterna vill arbeta för att familjer med funktionshinderade barn ska få en bättre ställning i samhället.

>>

Tanzanias kyrka fyllde 50 år

Tanzanias evangelisk-lutherska kyrka firade sitt 50 årsjubileum den 21-23 juni vid kyrkans universitet Tumaini. Kyrkan är med sina 5,8 miljoner medlemmar världens tredje största lutherska kyrka efter Sveriges och Etiopiens lutherska kyrkor. Finska Missionssällskapet inledde sitt arbete i Tanzania 1948.

Rolf Steffansson gratulerade kyrkans biskop Alex Malasusa med en nattvardskalk. Biskop emeritus Gustav Björkstrand reste också till Tanzania för att delta i festligheterna. Foto: Visa Kuusikallio

Senegaleserna bär ansvaret

I somras återvände Ann-Katrin och Tor-Erik Store till Finland efter två års missionsuppdrag i Senegal.

Ann-Katrin Store var med när kyrkans nya klinik invigdes. Foto: Ann-Katrin Store.

Tiden i Senegal bjöd på hårt arbete, nya bekanskap och insikter i den kyrka de lärde känna första gången 1985-1992. Den lilla lutherska kyrka som då tog sina första vacklande steg är nu driftig och företagsam. ”Senegaleserna kan själva”, säger Ann-Katrin Store.

Under sommaren har Ann-Katrin och Tor-Erik byggt upp sitt hem och landat i vardagen i Vasa igen. Båda återgick till sina tidigare arbeten i Vasa svenska församling och på Vasa centralsjukhus.

Ann-Katrin säger att de har daglig kontakt med vännerna i Senegal. Hon skrattar och säger att de brukar bli fundersamma om ingen senegales hört av sig vid tolvtiden på dagen. ”Jag saknar de härliga senegalesiska kvinnorna”, utbrister Ann-Katrin och tillägger att vardagen, trots avsaknaden av finländska bekvämligheter, var härlig i Dakar. Människornas värme var det bästa och viktigaste.

Muslimerna och kristna ber tillsammans

Tor-Erik arbetade som regionchef för Finska Missionssällskapet i Västafrika men jobbade också i nära samarbete med kyrkans personal och predikade ofta i gudstjänsterna. Han berättar att han som kyrkans representant i Senegal vid flera tillfällen bett tillsammans med muslimer.

Han säger att muslimerna i landet överlag är positiva till den lutherska kyrkans arbete. Som exempel berättar han om ett seminarium om dialog mellan muslimer och kristna som kyrkans personal deltog i.

”Är man muslim och inte erkänner evangelierna så är man ingen sann muslim, sa en representant från en moské belägen i närheten av vårt hem. Mannen tyckte också att det är bra att Bibeln översätts till serere- och fulanispråket, eftersom den främjar moralen i samhället”, säger Tor-Erik.

Senegals lutherska kyrka deltar aktivt i fredsarbete, både lokalt och internationellt genom olika nätverk och seminarier.

Kyrkans klinik invigdes

När Ann-Katrin Store hade bott två veckor i Senegal fick hon ta över ansvaret för kyrkans sjukhusprojekt vid sidan av sitt informasjonsjobb och rollen som koordinator för fadderarbetet. Vid missionsfesten i Helsingfors berättade hon om sina första intryck av klinikprojektet.

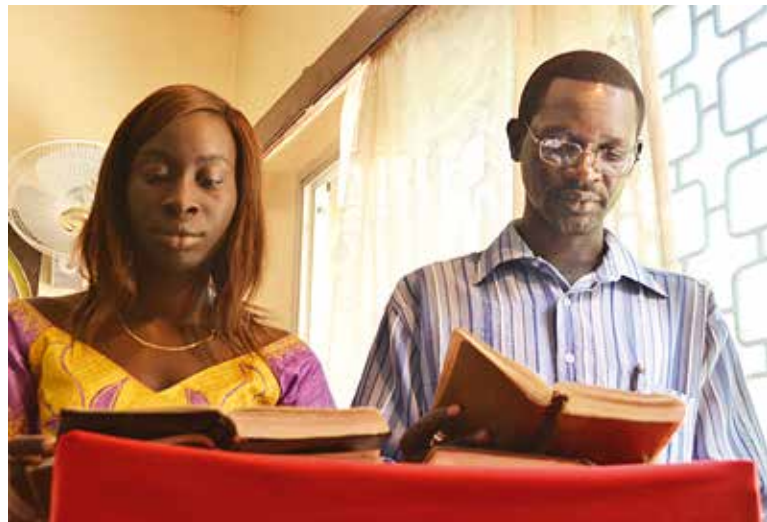
– När vi åkte ut första gången till den plats där kliniken skulle byggas såg jag sand och hyddor. Kyrkopresidenten såg en sjukhusbyggnad, skola och alfabetiseringsklass...han hade en vision: att det här skulle vara en öppning för evangeliet. Sjukhuset finns i ett område där kyrkan inte har annan verksamhet ännu, säger hon.

Ann-Katrin fick vara med vid grundstensmurningen.

– Det starkaste var nog när jag stod vid den murande stenen och alla kyrkans präster välsignade byggandet och mig som skulle vara med i projektet. Alla var med, både muslimer och kristna från närområdet.

Ann-Katrin och Tor-Erik tillsammans med prästparet Moussa Marone och Amie Ndiaye efter avskedsgudstjänsten. Foto: Privat

Ett par ungdomar fördjupar sig i bibelstudier vid ett seminarium om dialogen mellan kristna och muslimer i Dakar. Foto: Ann-Katrin Store

Gambias lutherska kyrka höll sin första prästvigning i ifjol. Kyrkan i Senegal har ett nära samarbete med Gambia. Foto: Tor-Erik Store

Två unga flickor i Saint Louis som får stöd av finländska faddrar. Senegals lutherska kyrkas president Abdou Thiam tar emot ett diplom för kyrkans klinikbygge. Foto: Ann-Katrin Store

➤➤ När kyrkans klinik äntligen kunde invigas var det fest i dagarna två i byn Ngouloul Seereer, 11 km söderut från Fatick.

Kliniken har byggts med ekonomiskt stöd från DEFAP, en fransk protestantisk missionsorganisation i samarbete med Lutherska världsförbundet och Senegals lutherska kyrka. Kliniken täcker ett stort vårdbehov i området där det bor ungefär 18 000 människor.

– Genom kliniken får kyrkan kontakt med ett helt område som man inte arbetat med tidigare, säger Tor-Erik.

Festen inleddes med bön av pastor Sedar Ndiaye och en muslimsk ledare.

– Tillsammans bad vi, kyrkopresidenten och den ansvariga sjuksköterskan, som själv är muslim, i Jesu Kristi namn, säger Tor-Erik.

Ann-Katrin berättar att kliniken leds av en sjukhusnämnd, som byborna själva utsett, med en kvinna som ordförande.

– Ett bra val. Vi kvinnor applåderade och förde så pass mycket liv att kyrkopresidenten sa åt oss att lugna oss. Med glimten i ögat förstås. Klinikens första utmaning blir att få patienterna att komma till kliniken och att få kvinnorna att komma dit för att föda så att barndödligheten minskar. Det gäller att få förtroende hos befolkningen.

Mottagna med öppna armar

Ann-Katrin och Tor-Erik säger att senegaleserna och den senegalesiska kyrkan har tagit emot dem med öppna armar.

– Vi har haft ett gott samarbete. Vi har fått uppleva nåden och glädjen att vandra några år tillsammans med den kyrka som vi i tiderna fick se grundas. Som ”gamla” missionärer har vi accepterats till hundra procent och våra tankar och funderingar har mottagits med öppna sinnen. Men det är roligt att se och uppleva att det inte mera är västerlänningarna som har makten. De gör

som de finner för gott. Ibland skulle vi göra annorlunda, men vem säger att vårt sätt är det bästa, speciellt i denna miljö och denna kultur?

Gambias kyrka allt starkare

Tor-Erik fick vara med om den första prästvigningen inom Gambias lutherska kyrka. Kyrkorna i Senegal och Gambia har språket wolof gemensamt. Kyrkan i Senegal har fungerat som ett startskott för den växande lutherska gemenskapen i grannlandet.

– Två präster vigdes som ett resultat av samarbetet mellan den lutherska kyrkan i Gambia och lutheranerna i Senegal. Tidigare reste präster från Senegal när det till exempel skulle förrättas dop. Den lutherska kyrkan i Senegal har nog varit någonting av en fadder, och är det fortfarande för Gambias kyrka. Trots att de nu sköter sin egen administration och har egen kyrkolag och -ordning, behöver de också i fortsättningen stöd. Lutherska kyrkan i Senegal har gett en del av sin kvot till Gambia, som Finska Missionsvälsällskapet har varit med om att betala.

Gambias evangelisk-lutherska kyrka kan nu söka sin plats i den lutherska kyrkogemenskapen. Ett villkor för att bli medlem i Lutherska världsförbundet är att kyrkan har egna präster och det villkoret uppfylls nu äntligen i Gambia.

– De nya prästerna har för övrigt studerat i Tanzania, på Makumira. Erik Vikström var en av deras lärare. Missionsarbetet är ett nät som spänner över hela världen, det frö som sås i öst, grov i väst, vattnas från norr och skördas i söder, skriver Tor-Erik i ett av parets rundbrev.

Missionärernas stöd behövs

– När vi reste hem för 20 år sen var kyrkan bara 5 år gammal och helt beroende av missionärernas insatser. Det var missionärerna som ledde arbetet och stod i främsta ledet.

Nu är det annorlunda. Kyrkans president heter Abdou Thiam, en ung präst som utbildats i Kamerun. Senegaleserna är de som bär ansvaret. Trots det är missionärernas stöd och råd viktiga, konstaterar Ann-Katrin.

Ann-Katrin beskriver den lutherska gemenskapen i Senegal som en bedjande kyrka.

– Vi bad länge i gudstjänsterna, församlingsborna bar fram böneämnen. Vi bad innan vi reste någonstans. Vi bad i kvinnogrupperna. Vi bad inför sammanträden. Och det var senegaleserna som ledde oss i bönen.

Tor-Erik instämmer.

– Senegaleserna ber för situationen i landet, för sorg och sjukdom, men också för små saker. Vem som helst i församlingen kan stiga upp och ge ett förbönsämne. Det tyckte jag om, säger Tor-Erik.

Finns det speciella böneämnen ni vill lyfta fram idag?

– Be gärna för barnen, Senegals unga och för kyrkan. Ett viktigt böneämne är också kyrkans anställda som på många olika nivåer arbetar för kyrkans bästa, säger Tor-Erik.

– Kom ihåg sjukhuset, att det ska få vara en öppning för evangeliet, och de underbara kvinnorna, alla kvinnor i Senegal och världen, säger Ann-Katrin.

Faddrar behövs

Ann-Katrin Store påminner om att faddrar fortfarande behövs för barnen i Senegal.

Kyrkan har idag närmare trehundra fadderbarn, allt från första klassister till doktorander. Som fadderbarn väljs i första hand de barn som kommer från ytterst fattiga förhållanden, som är handikappade eller föräldralösa.

Text: Joanna Lindén-Montes

Kummel-Myrskog fokuserar på Sydamerika

Pia Kummel-Myrskog arbetar nu som koordinator för det kyrkliga arbetet vid Finska Missionssällskapet. Kummel-Myrskog är tjänstledig från Kyrkans central för det svenska arbetet, där hon arbetat som ledande branschsekreterare. Kummel-Myrskog tillträdde den nya tidsbestämda tjänsten vid Finska Missionssällskapet i augusti.

Till Kummel-Myrskogs uppgifter hör att koordinera samarbetet med de lutherska kyrkorna i Bolivia, Colombia och Venezuela. Hon fungerar också som koordinator för det kyrkliga arbetet i Pakistan och Nepal samt ansvarar för samarbetet med MAF, SAT-7, Lutherska världsförbundet och Kyrkornas världsråd.

– Mitt första uppdrag blev att vara värd för Emilio Aslla Flores, kyrkopresident för Bolivias lutherska kyrka, som besökte Finland i augusti.

Kummel-Myrskog var utsänd av Finska Missionssällskapet i Venezuela åren 1997-2000.

– Det känns bra att vara tillbaka vid missionen. Jag är både glad och förvånad över att vara här. Jag insåg att jag faktiskt träffat Aslla Flores i samband med ett besök vid den lutherska kyrkan i Bolivia på nittiotalet. Då var han aktiv inom kyrkans sociala arbete.

Kummel-Myrskog kommer troligtvis att besöka samarbetskyrkorna i Bolivia, Colombia och Venezuela inkommande vår.

– Det blir intressant att återvända! Jag var senast i Sydamerika år 2001 när vi introducerade psalmboken som vi gjort för den lutherska kyrkan i Venezuela.

Gällande Nepal ska Kummel-Myrskog speciellt fokusera på kyrkans påverkansarbete i landet. Det kyrkliga arbetet i Pakistan sköter hon i samarbete med regionchef Ben Westerling.

Text och foto: Joanna Lindén-Montes

Finland borde lobba mera för religionsfrihet

Utredningen "Religionsfrihet och utrikespolitik - rekommendationer för Finland" offentliggjordes den 28 augusti. Utredningen har gjorts av Anna Hyvärinen vid Ekumeniska Rådet i Finland med experthjälp från Katri Leino-Nzau, Finska Missionssällskapet.

Enligt FN:s förklaring om de mänskliga rättigheterna har var och en rätt till religions- och övertygelsefrihet. Ändå lever 75 procent av jordens befolkning i länder där religionsfriheten begränsas eller kränks, ofta med katastrofala följder för de drabbade. Religionsfrihetens roll i bistånds- och utrikespolitiken har inte fått stor uppmärksamhet i Finland.

I utredningen uppmuntras aktörerna inom Finlands utrikespolitik att aktivt och modigt engagera sig för att främja religionsfriheten. Arbetsgruppen föreslår att man gör upp en strategi om religionsfriheten och att den kopplas samman med övriga mål i utrikespolitiken.

Som rådgivande organ har fungerat Fida International, Finska Missionsrådet, Evangeliska Alliansen i Finland, World Vision, Stefanusmissionen och Frikyrklig Samverkan.

FN:s specialsändebud i religionsfrihetsfrågor Heiner Bielefeldt föreläste vid lanseringen. Hundra personer deltog.

Babytröjor till Etiopien

I mitten av augusti åkte 200 värmande babytröjor till Etiopien. Ett varmt tack till alla frivilliga som bidragit med sina talanger i församlingarna i Finström-Geta, Borgå och Nykarleby. Plaggen har landat i Addis Abeba och körs därifrån vidare till hjälpbehövande. Ungefär 50 tröjor åkte till Nepal tillsammans med missionär Maria Westerling.

Foto: Joanna Lindén-Montes

Stoppa människohandeln – vår tids slaveri

Människohandeln, som kan innebära tvångsarbete eller sexhandel, anses vara en av de snabbast växande formerna av brottslighet i vår värld idag. Var trettonde sekund blir en person offer för människohandel.

Det finns uppskattningsvis 27 miljoner slavar i världen idag. Det är mera än vid någon annan tidpunkt i mänsklighetens historia. Människohandeln omsätter snart lika mycket pengar som den globala drog- eller vapenindustrin.

Vad kan vi göra för att stoppa människohandeln, vår tids slaveri? Vi frågar minister **Elisabeth Rehn**, som länge arbetat för mänskliga rättigheter.

Hur kan man effektivast bekämpa människohandel?

– FN och andra medborgarorganisationer har hjälpt många kvinnor runt om i världen. Alla kan dock inte återvända hem. Många måste skaffa sig ny identitet och bosätta sig i ett nytt land, eftersom tanken på att återvända hem kan kännas omöjlig. I arbetet mot människohandel måste man beakta om det finns realistiska förutsättningar att återvända hem och leva utan rädsla. Allt arbete som möjliggör ett liv utan rädsla är värdefullt.

Har du mött offer för människohandel under din karriär? Vad lever mest kvar i ditt minne?

– För tio år sedan gjorde vi en rapport med namnet ”Kvinnor, krig och fred” tillsammans med Liberias president,

Ellen Johnson Sirleaf. Då besökte vi bland annat Sierra Leone. Där träffade jag unga flickor som under kriget hade tvingats bli fruar åt fiendens män. Efter kriget var de inte välkomna tillbaka till sina hembyar eftersom invånarna ansåg att de samarbetat med fienden. Det enda alternativ som återstod för dem var att försörja sig som prostituerade.

– Dessa flickor, som tvingats till sexhandel, hade precis samma drömmar om lycka, utbildning och familj som finländska tonåringar. Jag träffade dem på kvällskvisten i deras hem, ett ruckel. Då upplevde jag en enorm ödmjuk respekt för dessa unga kvinnor. De orkade hålla sina drömmar vid liv, trots att verkligheten var hemsk. Då tänkte jag, att om jag kan göra något för dem och andra i deras situation, då ska jag göra det.

Varför gick du med i Finska Missionssällskapets Utjämningskampanj?

– Jag har många goda erfarenheter av att samarbeta med den lutherska kyrkan och kyrkliga organisationer. Finska Missionssällskapet har arbetat för mänskliga rättigheter i 150 år. Jag har under min karriär genom FN:s arbete i till exempel Balkan och senare i Kambodja träffat många offer för människohandel och dessa möten har satt djupa spår i mig. Arbetet mot människohandel går sakta men säkert framåt. Varje människa som räddas är ett offer mindre.

Text: Salla Matilainen intervjuade Elisabeth Rehn

"Varje människa som räddas är ett offer mindre", säger Elisabeth Rehn. Foto: Salla Matilainen

UT
JÄM
NING

Kwan, 24 år gammal, lyckades fly människohandeln. Nu har hon startat en manikyrsalong och kan försörja sig. Foto: Salla Matilainen.

Fakta: Alla länder drabbas

För tillfället blir endast en till två procent av alla människohandelsoffer räddade och i medeltal blir bara en per 100 000 människohandlare dömd till fängelse.

De som rekryterar barn, kvinnor och män till människohandel är i cirka 45 procent av fallen en bekant till offret. Många säljs för en struntsumma, för några tiotus eller för en hundralapp.

Människohandeln drabbar alla länder. Antingen fungerar de som ursprungs-, destinations- eller genomfartsländer. Finland utgör inget undantag. År 2011 bad 68 personer som var i riskzonen för människohandel i vårt land om hjälp och två människohandlare dömdes till fängelsestraff.

Många av offren blir ofrivilligt gravida och gör aborter, medan andra föder barn de har svårt att ta hand om. Många smittas av hiv eller andra könssjukdomar. Offren kämpar länge med traumatiska minnen och känslor av rädsla och otrygghet. Ofta blir de utstötta om de återvänder till sina hembyar.

Kwan: "Jag lyckades fly"

"Jag var 24 år när jag lämnade Laos och åkte till Thailand. Jag ville hjälpa min stora familj att klara sig bättre, berättar Kwan. Jag träffade en dam som erbjöd mig några dagars servitrisjobb i samband med det thailändska nyåret. Jag blev chockad då jag förstod att det inte fanns något jobb. Jag hamnade på en bordell och tvingades till prostitution.

Till slut lyckades jag fly från bordellen och fick komma till ett skyddshem som Finska Missionssällskapet stöder. På skyddshemmet fanns andra som hade hamnat i samma situation. Där fick jag lära mig ett yrke och nu har jag kunnat öppna en egen manikyrsalong. Jag förtjänar sex euro per dag och med de pengarna kan jag försörja mig själv och min familj".

Kvinnorna i Sydostasien lever i ett brytningsskede mellan traditionell och modern livsstil. Den ekonomiska tillväxten har varit stor, men välbefindandet är ojämnt fördelat. De stora klyftorna mellan fattiga och rika samt bristen på arbete får många bybor att söka sig till storstäderna eller över gränsen till andra länder. De lockas med löften om välbetalda jobb, men sänds i stället ofta med förfälskade papper till slaveri. Genom att stoppa fattigdomen kan vi förhindra människohandel.

STÖD ARBETET MOT MÄNNISKOHANDEL

En tredjedel av världens människohandel har sitt ursprung Sydostasien. Årets Utjämningskampanj stöder därför arbetet mot människohandel i denna del av världen. Målet är att hjälpa offren för människohandel att återvända hem om det är möjligt, återanpassa sig till samhället, skaffa sig en utbildning och hitta nya utkomstmöjligheter.

Kvinnorna erbjuds hälsovård, rådgivning och psykologiskt stöd. I arbetet ingår också att i förebyggande syfte sprida information om människohandel. Man satsar även på barn som vuxit upp på barnhem, eftersom de löper speciellt stor risk att falla offer för människohandel.

Så här kan du hjälpa:

- Ge en gåva via insamlingsbrevet som i dagarna kommer hem på posten. För till exempel 50 euro kan du stöda ett byamöte där det ges information om riskerna med att flytta till storstäder efter arbete.
- Läs mer om arbetet mot människohandel: www.utjamning.fi
- Var med och påverka genom att ge kampanjen synlighet via din Facebook-sida: www.facebook.com/finska.missionssallskapet

**Tack för att du är med i
vår kamp mot människohandel!**

Källor: www.utjamning.fi,
Tidningen Livet 5/2013, www.thea21campaign.org

”Utan utbildning går det inte att bygga demokrati”

Maria Immonen leder Finska Missionssällskapets utvecklingsarbete, som varje år berör 1,5 miljoner människors liv på olika håll i världen. Här svarar hon på aktuella frågor om mission och utveckling.

När började du arbeta vid Finska Missionssällskapet?

– Jag har arbetat här sedan mitten av nittiotalet, och växte själv upp som missionärsbarn när mina föräldrar var utsända i Hongkong. Efter att ha studerat u-landsforskning vid Helsingfors universitet började jag jobba vid en konsultfirma. Men jag insåg snart att jag hellre ville arbeta direkt med en medborgarorganisation som Finska Missionssällskapet. Jag ville åtgärda det som är orätt i världen. Missionsarbetet kan både påverka enskilda människors liv och hela samhällen.

Hur blev du övertygad om att utvecklingsarbete lönar sig?

– Det där är en svår fråga. Jag har aldrig riktigt tänkt så. För mig är utvecklingsarbete utan tvekan ett sätt att tjäna medmänniskan.

Finska Missionssällskapet verkar i 30 länder bland människor som drabbats av tysta kriser och katastrofer. I vilka länder där FMS verkar är behoven som störst just nu?

– Just nu är Namibia drabbad av torka så vi riktar vår katastrofhjälp dit. I Colombia pågår konstanta brott mot de mänskliga rättigheterna, trots att konflikten tidvis tystnar i media. Mentalvårdsfrågorna är akuta i Nepal och hiv-viruset är fortfarande en katastrof i många länder. I höst lyfter vi speciellt fram arbetet mot människohandeln i Mekongområdet.

De funktionshindrades rättigheter diskuteras allt mera internationellt. Hur omfattande är problematiken?

– Det är viktigt att komma ihåg att 10 procent av världens befolkning lever med funktionshinder – 82 procent av dem under fattigdomsgränsen i utvecklingsländer. Det här är oacceptabelt. Finska Missionssällskapet arbetar speciellt för de funktionshindrades rättigheter. I många länder driver de funktionshindrade nu själva sina rättigheter och lobbar politiskt. Alla stater måste följa FN:s konvention för de funktionshindrades rättigheter.

Balansen mellan utvecklingsarbete och evangelisation i missionsarbetet diskuteras ofta i Finland. Vad skulle Jesus ha sagt i den här debatten?

– Att det viktigaste är hur vi bemöter varandra. I sin undervisning sade Jesus att vi skulle ge den hungrige mat. Jesus lärde oss att hjälpa varandra. Alla har egna gåvor för det här. Vissa är duktiga på statsförvaltning, andra EU-politik, andra är bra på att predika.

Kan Finska Missionssällskapet bistå till exempel utrikesministeriet i frågor som berör religion och utveckling internationellt?

– Vår värdegrund gör att religiösa termer är naturliga för oss. Det här är en fördel till exempel när vi bevakar hur olika regeringars offentliga uttalanden efterföljer de mänskliga rättigheterna. Ett exempel är dialogen vi har fört med Nepals religiösa ledare i kampen mot kastväsendet. Ingen samhällsförändring kan vara relevant om man inte tar med de religiösa ledarna. Det är samtidigt viktigt att alla aktörer förstår den religiösa kontexten.

Var ligger fokus inom utvecklingsarbetet om 10 år?

– Läskunnighet kommer fortfarande att vara det viktigaste för oss. I de flesta u-länder går barn i skola bara sex år. Det räcker inte för att de ska kunna vara med och bygga upp ett samhälle. De allra fattigaste måste ges möjlighet att använda de gåvor som Gud gett dem för att utveckla sin fulla potential. Det här sker genom fortbildning och yrkesutbildning för unga. Det är fråga om en långsam process som tar flera generationer och intresserar få. Men det är helt onödigt att tala om utveckling om utbildning inte beaktas. Utan utbildning går det inte att bygga en demokrati.

År 2012 använde Finska Missionssällskapet 8,8 miljoner euro till utvecklingsarbete i 17 länder med stöd av utrikesministeriet. Den egna andelen var 1,2 miljoner euro.

Text och foto: Joanna Lindén-Montes

Här har byborna fått en fiskdamm för att kunna odla fisk och vattna sina odlingar för en mångsidigare kost. När invånarna kan försörja sig på landet minskar risken för människohandel. Foto: Tomas Ray.

Kambodja berörde

Kaplan Tomas Ray och diakonissan Carita Riitakorpi lärde sig hur man kan stoppa människohandel när de besökte Kambodja i våras inför årets Utjämningskampanj.

Vad hade störst inverkan på er under resan?

– Det som jag funderade på länge efteråt var hur komplext problem människohandeln verkligen är: en människa kan säljas vidare flera gånger från person till person, utan att offret själv vet om det! Människan fräntas all sin frihet och binds till tvångsarbete, säger Tomas Ray.

Rättvisa och jämlikhet

Tomas säger också att han blev häpen över hur bra utvecklingsarbetet fungerar i Kambodja.

– Det som slog mig var hur bra och modernt FMS jobbar. Utvecklingsprojektet tar fasta på den finska statens krav på rättvisa, beaktande av miljöpåverkan och jämlikhet. Samarbetsparten Church World Service är ett exempel på hur en

lokal organisation verkligen förverkligar dessa principer. Jag blev positivt överraskad eftersom jag tidigare haft en ganska gammaldags bild av missionsarbete.

Carita Riitakorpi har tidigare besökt Moçambique i Afrika som Kyrkans Utlandshjälps ombud. Kambodjaresan blev hennes andra besök i ett u-land.

– Jag blev också imponerad av de duktiga medarbetarna i Kambodja. Det var ett extra plus att se.

Förebyggande arbete

Carita och Tomas besökte tillsammans en avlägsen by på landsbygden i Kampong Thom, där Finska Missionssällskapet arbetar för att förbättra bybornas liv så att de inte tvingas flytta in till Phnom Penh eller blir offer för människohandel.

– Vägen var så pass dålig att det tog mycket längre än vi tänkt att ta oss fram. Förhållandena i byn var mycket enkla. Människorna där lever på svedjebruk. Jag kan förstå att de som bor där drömmer om en annan värld och lätt lockas av människohandlare, säger Tomas.

Carita poängterar att det var uppmuntrande att se exempel på hur de fattiga byborna med enkla medel lyckats förbättra sin tillvaro.

– Hela byn kom för att möta oss, tvåhundra personer satt på marken och vi framför.

Jag såg många äldre kvinnor och funderade på om de drabbats av Pol Pots skräckvälde och de röda khmerernas regim, och hur det påverkat hela landets utveckling.

Carita säger att byn de besökte nyligen hade fått gå med i ett program som Church World Service driver med stöd av Finska Missionsällskapet.

– Folket i byn hade redan byggt en väg som kopplar samman byn med närmsta landsväg. De som deltog fick lön för sitt arbete. Byborna hade också tillgång till en risbank. När vi frågade vad de önskade sig sa de att byn behöver latriner.

Carita och Tomas blev bekanta med flera av de organisationer som hjälper offer för människohandel att bygga upp sina liv igen.

– Vi besökte Chab Dai, som betyder ”joining hands” (ungefär: hand i hand) på khmer. Vi såg hur unga flickor får möjlighet till arbete och sysselsättning och egna valmöjligheter i livet. Många utbildar sig för att arbeta inom turismindustrin. De får lära sig matlagning, engelska och datakunskap, säger Carita.

Vad kan vi i församlingarna göra för att delta i det här arbetet?

– Vi kan delta i det förebyggande arbetet, till exempel genom att vara med i olika kampanjer. Men det har också förekommit människohandelssituationer i Finland. Det är viktigt att vi håller ögonen öppna och reagerar om det verkar som om någon invandrare får oskäligt lite lön eller om en tjänst är för billig. Då har vi skäl att vara misstänksamma, säger Tomas.

Tomas och Carita var på resa i tio dagar. Under den tiden hann de också besöka den lilla lutherska kyrkan i Phnom Penh. Stadsförsamlingen, City Church, samlas vid ett nybyggt elevhem som Kambodjas lutherska kyrka driver.

– Kyrkans medlemmar är unga. Vi var med på en söndagsmessa dagen efter att eleverna flyttat in i det nya hemmet. Många unga ges möjligheten att studera i Phnom Penh tack vare det förmånliga boendet. Flera studenter deltog i gudstjänsten och Tomas predikade.

På vägen hem besökte Tomas och Carita också den thailändska lutherska kyrkans teologiska seminarium i Bangkok och Nädens hem för unga, gravida kvinnor.

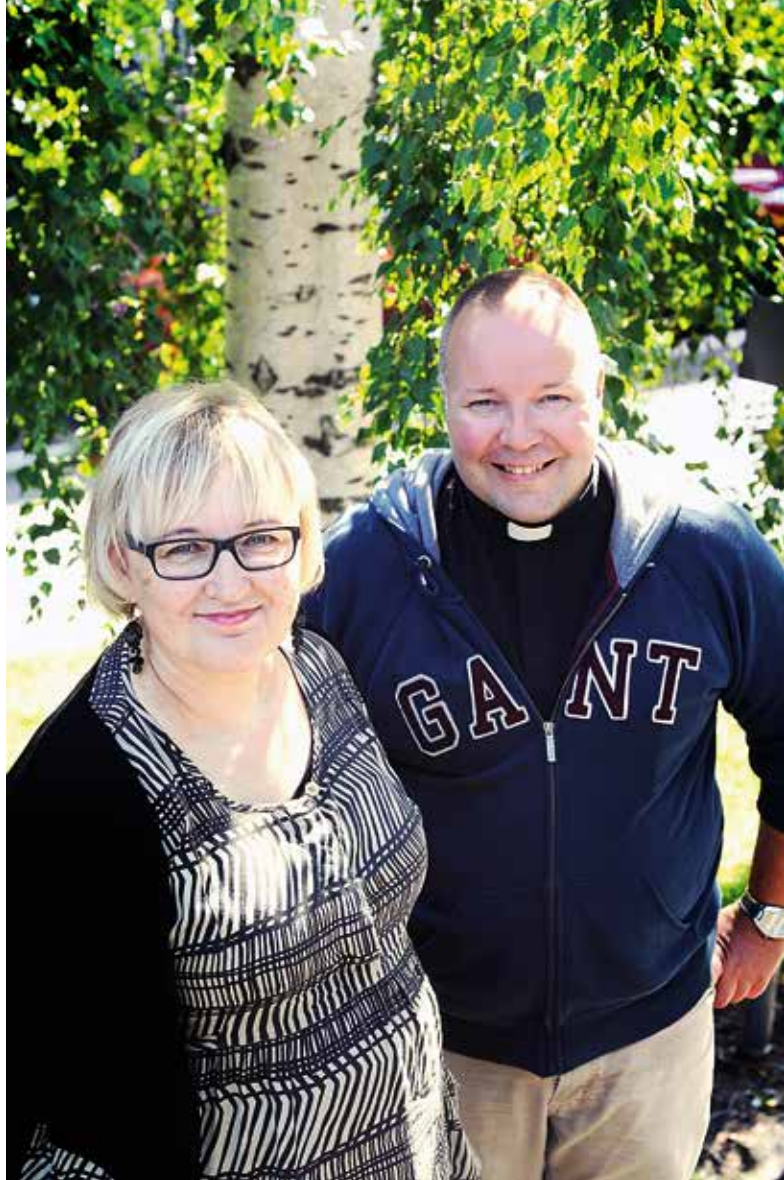
Text: Joanna Lindén-Montes

Tomas Ray och Carita Riitakorpi är övertygade om att arbetet i Kambodja är effektivt. Foto: Joanna Lindén-Montes

”I den här byn hade människorna fått katastrofhjälp. Nu finns det också en risbank i byn”, berättar Tomas Ray, som tagit bilden i mitten.

Vid missionsfesten i Helsingfors fick publiken lära sig hur vi kan stoppa människohandeln. Foto: Joanna Lindén-Montes

Läs mera: www.utjamning.fi

Kristiina Rintakoski
skribenten är chef för
påverkansarbetet vid
Finska Missionssällskapet

Kallad till fredsarbetare?

Sju miljoner syrier har flytt sina hem, två miljoner av dem till sina grannländer. En tredjedel av landets sjukhus fungerar inte. Över 2 500 skolor har stängt. Över hundra tusen människor har dött. Över 400 000 människor har skadats i kriget.

Under två krigsår har de civila nästan använt upp sina besparingar samt grannländernas gästfrihet och resurser. Gatorna i Beirut är fulla av syriska tiggare. FN har varnat för att nästa vinter slår hårt mot flyktingarna. Om kriget fortsätter räcker de humanitära operationerna inte längre till för att täcka behovet av medicin och skydd åt syriska flyktingar och civila som bor kvar i landet. Den humanitära katastrofen kommer att bli värre. Scenariot är fruktansvärt: som värst kan 1 000 till 2 000 personer komma att dö – varje dag – på grund av hunger, sjukdomar och köld.

Var är rösterna för fred? Varför är vi tysta? Varför ser kyrkorna tysta på detta omätbara mänskliga lidande och ett lands kollaps?

Kyrkans missionsorganisationer, bland dem Finska Missionssällskapet, arbetar på konfliktområden och stöder sina samarbetsparter i fredsarbetet.

Ett av missionsfestens teman var rättvis fred och kyrkornas roll mitt i olika konflikter. Jag berördes av den sydafrikanska experten Hannes Siebert som talade om fredsprocesser. Han konstaterade att religiösa institutioner mycket ofta fastnar på en sida av konflikterna. Istället för att lyfta fram de allmänmänskliga gemensamma andliga värdena, som når över de politiska gränserna, misslyckas de i sin uppgift att försvara kärlek, förlåtelse, rättvisa, nåd, sanning, hopp och tro. Kyrkan har en betydelsefull roll i de svåra processerna som kräver mycket mod, där folk och nationer går med på att tillsammans möta sina gemensamma smärtor och mörka förflutna.

Nu behövs verkligen kyrkornas röst för fred, människovärde och rättvisa i Syrien. Kriget måste få ett slut och politiska beslutsfattare behöver ta sitt ansvar. Kyrkorna och de kristna bör ta en starkare och aktivare roll som fredsförmedlare i Mellanöstern. Kyrkornas ledare över allt i världen behöver använda sin religiösa makt för att predika om sanning och rättvisa. Vi är kallade att agera. Om de kristna är tysta, förnekar de sitt kall att vara fredsarbetare.

TALTUR

Maja Haikola

Stöd Paulinum prästseminarium

Kom ihåg dina vänner på bemarkelsedagen eller hedra de bortgångnas minne genom en gåva till Paulinum prästseminarium i Namibia. Den valbara summan betalas till Maja Haikolas minnesfond, IBAN: FI38 8000 1400 1611 30, BIC: DABAFIHH. Skriv MAJA i meddelanderutan.

Vill du få hälsningen publicerad i tidningen Mission, kontakta Finska Missionssällskapet svenska sektion, tfn 020 7127 282. Hälsningar till följande nummer av Mission, som utkommer i slutet av november skall vara redaktionen till handa senast den 1 oktober.

Avlidna missionsvännen Helge Åström från Rödso har ihågkommit med tacksamhet med en inbetalning till prästseminariet i Namibia av Emmi S. och Els-Maj J.

Din födelsedag kan hjälpa någon

Visst är det roligt att få gåvor men, många har redan allt de behöver. Genom ett bemarkelsedagskonto kan du ge någon annan en bättre tillvaro.

Ring 020 7127 266 eller gå in på www.finskamissionssallskapet.fi/delta

Insamlingsstillstånd: 2020/2012/2695 för 2013-2014, beviljat 27.9.2012 av Polisstyrelsen. 2012/6893 för 2013, beviljat 27.8.2012 av Ålands Landsskapsregering.

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET

Små insatser ger många ett bättre liv

Vi befinner oss i en liten by utanför staden Butajira, två timmars bilfärd söder om Addis Abeba, Etiopiens huvudstad. I den här trakten stöder Finska Missionssällskapet ett projekt som den lutherska kyrkan driver. Målet är att invånarna ska få en drägligare tillvaro. Oftast är det möjligt med ganska enkla metoder – utbildning och en liten startpeng. Vi frågade några byinvånare hur de fått hjälp. >>

Kadeja Kore byggde en latrin

Kadeja Kore är en av de kvinnor som fått hjälp av kyrkan. ”Jag fick ett lamm för några år sen. Efter en tid hade jag nio lamm och kunde sälja åtta stycken. För lammen fick jag 2 500 birr (100 euro) som jag använde för att köpa en ko. Efter att ha gått en kurs om hälsovård byggde jag en latrin på gården. Efter det har familjens hygien blivit mycket bättre, berättar Kadeja och visar stolt upp sitt nybyggda utedass”.

Murshida Hussen fick en hönsgård

Murshida Hussen har deltagit i en av de kurser som ordnats inom ramarna för projektet. Hon satsade på en hönsgård.

”Hönorna säljer jag för 100 birr/st (4 euro). De ägg som familjen inte äter upp säljer jag. För de pengar som hönorna gett har jag nu köpt några får som jag hoppas ska ge familjen extra inkomster”, berättar Murshida.

Zaine Shure förbättrade biodlingen

Zaine Shure har haft en biodling i många år. Tack vare projektet som Finska Missionssällskapet stöder kunde han gå en kurs och lära sig mer. ”Förr fick jag en honungsskörd på cirka fem kg, idag har skörden nästan tiodubblats. Jag är mycket glad över de ökade inkomsterna!”

Kvinnokooperativ gör lerspisar

Inom projektet verkar också ett kvinnokooperativ som satsat på att göra energisnåla lerspisar. Kvinnorna fick 50 000 birr (2 000 euro) i startkapital. Lerspisarna säljer de för 65 birr per styck (2,50 euro) och de har redan hunnit få ihop 65 000 birr (2 600 euro), alltså mer än vad de fick som startkapital.

Zamezames barn är friskare

Zamezame Akesa visar stolt den hylla hon byggt. Bredvid hyllan finns den lerspis hon fick köpa billigt via en kurs hon gått. Den är byggd så att den kräver mindre brännved än en traditionell spis.

– Jag fick gå en kurs som handlade om djurskötsel, hygien och hälsovård. Jag lärde mig att min familj hålls friskare om jag bygger en hylla där jag förvarar matkärlen, istället för att bara ha dem på marken.

Efter kursen hade Zamezame möjlighet att köpa två får. Hon fick själv välja ut fåren. Idag har hon redan sex får.

– Vi fick också lära oss att det inte är hygieniskt att bo i samma hydda som djuren, så nu har jag byggt en skild hydda åt fåren och korna.

Zamezame gick också med i en spar- och lånegrupp. Från den hade hon möjlighet att få ett lån på 1 000 birr (cirka 40 euro) och

kunde köpa potatis som hon nu odlar varje år. Potatisen ger mat på bordet och det räcker även till att sälja på torget.

Zamezame har fått hjälp att kunna försörja sig och sin familj. Hennes man är död. Hon har åtta barn, varav fem ännu bor hemma. Zamezame känner sig lyckligt lottad över att hon idag klarar sig bättre och barnen inte behöver gå hungriga.

– Är det något du ännu önskar dig? frågar vi henne.

– En åsna, svarar Zamezame. Det finns ingen brunn i vår by. Vi måste gå tre timmar i en riktning för att hämta vatten. Det blir sex timmars vandring för att få hem 20 liter vatten. Mer orkar jag inte bära. Om jag skulle ha en åsna, skulle jag kunna få hem mycket större mängder vatten. Men en åsna kostar över 80 euro och det är alldeles för mycket för mig, avslutar Zamezame.

”Medarbetarna är motiverade”

Timo Ahlberg övervakar projektet i Butajira. För tillfället ansvarar han också för tio andra utvecklingsprojekt på olika håll i Etiopien. Projekten berör jord- och skogsbruk, hälsovård, hiv/aids, läskunighet och mycket annat. Timo är hydrolog till utbildningen och har jobbat med utvecklingsprojekt i Etiopien i dryga 20 år. Lokala medarbetare genomför projekten, men Timo hinner besöka dem några gånger per år.

– Det finns förstås begränsat med resurser, vilket innebär att vi inte kan hjälpa alla som är i behov av stöd. Men vi lyckas ändå hjälpa många.

Flitiga deltagare

Timo är nöjd över att medarbetarna är så motiverade och att byborna gärna kommer med i utvecklingsprojekten. Timo är positiv då han ser på framtiden. Människorna är flitiga och utvecklingen

går sakta men säkert framåt.

– Det är roligt att se hur byinvånarnas liv förbättras. Skördarna har blivit större och byborna äter numera mångsidigare mat än tidigare. Kvinnorna är också mycket aktiva och har börjat delta i beslutsfattandet. Även döva har fått det bättre och de kan idag skaffa sig en utbildning och försörja sig själva. Kunskaperna om hiv/aids har också förbättrats avsevärt och man är numera inte så negativt inställd till dem som är smittade. Det är givande då arbetet ger resultat!

Vill du stöda arbetet i Etiopien? Vänligen kontakta understödskoordinator Britt-Helen Lindman, tfn 040 7648 051, eller sänd e-post till britt.helen-lindman@finskamissionssallskapet.fi

Text och foto: Britt-Helen Lindman

Fred i fokus på missionsfesten

Årets tvåspråkiga missionsfest, "Du har ett uppdrag", ordnades på svenskt håll i samarbete med Matteus, Petrus och Johannes församlingar 7-9 juni.

Vid missionsfesten diskuterades kyrkornas fredsarbete, mänskliga rättigheter på gräsrotsnivå, integration, mångkultur och den globala kyrkans uppdrag. På lördagen hölls ett tvåspråkigt seminarium om kyrka och fred, "Livet börjar med försoning".

Vad kan kyrkan tillföra fredsprocesser i världen?, frågade nyhetsreporter Jussi-Pekka Rantanen som intervjuade expertpanelen.

- Det kristna budskapet om en radikal förlåtelse är mycket viktigt, sade direktör Rolf Steffansson från Finska Missions-sällskapet och tillade att fred och försoning kräver tid men att vi i samhället är vana att få det mesta levererat i snabba projekt.

Professor Elina Vuola från Helsingfors universitet talade om fred ur ett sydamerikanskt perspektiv. Vuola poängterade att fred kräver tålmod, målmedvetenhet och mod när människor av olika åsikter möts.

Hon sade också att det är viktigt att börja med fredsarbete i vår egen närmiljö, till exempel tillsammans med vår familj och i vår församling.

- Men det är mycket svårare att agera lokalt. Hur kan vår egen tro spela en roll här?

Ahtisaari höll fram sällskapets lokala kunskap

President Martti Ahtisaari skickade en videohälsning till festpubliken.

- Bäst känner jag till sällskapets arbete i Namibia. När jag kom till Namibia 1978 som FN:s utnämnda förhandlare försökte jag från såväl myndigheterna som politikerna få klart för mig vad som var bakgrunden till problemen och spänningarna i samhället.

Ahtisaari poängterade att det var i dialog med Finska Missionssällskapets missionärer som han bäst kom i kontakt med den lokala problematiken.

- Församlingsarbetarna levde mitt bland problemen och visste mycket. I den här gräsrotsnivåkunskapen och i lokalbefolkningens förtroende ligger också styrkan i allt arbete sällskapet gör. Fred och försoning måste beröra både individer och samhällen, för att hålla också på nationell nivå.

Omkring trehundra missionsvänner samlades till det svenskspråkiga programmet i Helsingfors mässcentrum i dagarna tre. Drygt tiotusen personer deltog i det finska programmet.

Från vänster: Lördagskvällens mångkulturella kvällsmässa samlade många nationaliteter och blev en av missionsfestens höjdpunkter. Sisi, hemma från Kina, bar korset i processionen. En svenskspråkig sändningsmässa krönte missionsfesten medan de yngsta besökarna fick vara med på nalle gudstjänst. Carita Riitakorpi från Matteus församling i Helsingfors, räckte över budkavlen till Martin Sandberg från Vasa svenska församling. **Välkommen till nästa missionsfest 6-8.6.2014 i Vasa!** Foto: Joanna Lindén-Montes.

In memoriam: Helge Åström (1929-2013)

Den 13 maj fick vår far Helge somna in i tron på Frälsaren. Redan i ungdomstiden började han följa Jesus och den vandringen fortsatte ända till livets slut fastän stegen inte längre bar de sista veckorna. Förbundet Kyrkans Ungdom och missionsarbetet stod honom nära. I många år ställde han upp som kökshjälp på KU:s musik- och familjeläger och fick många vänner. Han var mån om att ungdomen skulle få möta Jesus och därför stödde han den egna ungdomskretsen och på senare tid också KUng-verksamheten.

Efter en yrkessjukdom lämnade han i femtioårsåldern arbetet som slaktombud. Missionärerna, biskop em. Erik Vikström och Henrik Hult hade kort före väckt hans intresse för mission; han fick sända fotbollsskor och fotbollar till Tanzania. Under pensionärstiden växte missionsintresset allt starkare. Otaliga är de halmkronor, -stjärnor, -korgar med mera som han

tillverkade för missionen. Halmslöjden, som han sysslat med redan som ung, utvecklade han till en konst som han även lärde vidare åt andra. Han blev också skicklig i säv, näver och träslöjd. Under sina sista levnadsår tillverkade han genialiskt enkla julkrubbor av säv och vide efter en modell som både han och dottern Solveig upplevde att Herren hade gett dem i drömmen. Kort innan han intogs på sjukhus planerade han ännu att tillverka några krubbor.

Dottern Helenas missionärstid i Angola vidgade både missionsintresset och vänskretsen; han fick nu också många afrikanska vänner. För att kunna sända klädpaket till Angola hjälpte Helge bland annat till och rensade blåbär. Han sade att han hade "en lätt uppgift" men han kom att rensa hundratals liter bär i några år. "Gör det lilla du kan", sade han ännu på sin sista sjukbädd. Vi bevarar ett kärt och tacksamt minne av allas vår Helge.

Text: Bernhard Åström

Händelsekalendern

21.9 Morotsmarknad till förmån för missionen vid domkyrkan i Helsingfors.

22.9 Utjämningsdagen (höstdagjämningen). Utjämningsinsamlingen till förmån för kvinnor i Mekong-regionen lyfts fram i församlingarna denna helg. Se din egen församlings annonsering.

22.9 Furaha besöker Auran seurakunta.

24-25.10 Finska Missionssällskapet medverkar i bokmässan i Helsingfors.

1-3.11 Finska Missionssällskapet medverkar på ungdomarnas Höstdagar i Lempäälä.

22-24.11 Young Adults-läger för missionsintresserade ungdomar i Päiväkumpu. Lägerspråk engelska. För mer information kontakta koordinatören för barn- och ungdomsverksamhet Carre Lönnqvist, tfn 020 7127 263, e-post: carre.lonnqvist@finskamissionssallska-pet.fi.

23.11 Frimärks- och myntauktion vid Finska Missionssällskapet, Observatoriegatan 18. Visning kl. 10, auktion kl. 11.

6.12 Självständighetsbasar vid Finska Missionssällskapet i Helsingfors kl. 9.30-15, Observatoriegatan 18.

December: sångtillfällen med De vackraste julsångerna ordnas i församlingarna, se din egen församlings annonsering.

Rätt svar i Jag tror-tävlingen

Axel Sjögren från Helsingfors vann Rättvis handel-produkter i vår Jag tror-tävling som pågick kring pingsten. Vi gratulerar vinnaren! Rätta svaren i tävlingen är:

- Världens befolkning är idag 7,1 miljarder. 33 procent är kristna.
- I Europa finns det cirka 562 miljoner kristna. I Afrika finns det 510 miljoner kristna.
- Det finns 426 000 kristna missionärer i världen idag.
- Varje år delas 78 miljoner biblar ut på olika håll i världen.
- Årets Jag tror-kampanj stöder bland annat den lutherska kyrkan i Kambodja. Kyrkan har 150 medlemmar.

FMS kononummer

Gåvor från privatpersoner:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

Ålandsbanken FI49 6601 0001 0970 21

Födelsedagskonton

Britt-Helen Lindman,
tfn 020-7127 266

Testamenten

Tarja Larmasuo, tfn 020-7127 204

Församlingarnas kollekt m.m.

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

Frivilliga bidrag till tidningen Mission

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

referensnummer 450 000 00023

Maja Haikolas minnesfond

skriv MAJA i meddelanderutan

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

Insamlingstillstånd:

2020/2012/2695 för 2013-2014, beviljat 27.9.2012 av Polisstyrelsen. 2012/6893 för 2013, beviljat 27.8.2012 av Ålands Landsskapsregering. De insamlade medlen används åren 2013-2015 i Finska Missionssällskapets utrikesarbete.

Rättvist. Yolanda Elizabeth Gutierrez Alvarado plockar kaffebönor i Costa Rica. Foto: James A. Rodriguez.

Du väljer

Jag tänker på en rik judisk man, Sackeus, som arbetade med pengar. Denna kortväxta skatt- och tullindrivare var tvungen att klättra upp i ett träd så att han skulle kunna se Jesus för allt folket. Och se, Jesus såg honom, kallade honom vid hans namn och lovade att äta middag tillsammans med honom.

Sackeus, som blev starkt påverkad av Jesu besök, ville till sist ge hälften av sin förmögenhet till fattiga och betala fyrdubbelt igen åt dem han hade tagit för mycket av. Rättvist. Hela familjen blev kristen som följd av att Sackeus omvände sig. Många fattiga fick en ny start i livet tack vare de gåvor Sackeus gav. De felbehandlade fick uppleva en fyrfaldig rättvisa.

Jag tänker på en av de första europeiska kristna som till sitt yrke var köpman. Lydia sålde purpurtyg i Filippi. Om hennes butik

var rättvis kan man inte veta. Det man vet är att Lydia var mycket rik. Purpurtyg användes bara av kungligheter och andra högt uppsatta i samhället.

Apostlarna gick till samlingsplatsen vid floden i Filippi för att se om där fanns några människor de kunde berätta om Jesus för. Lydia, som fanns på plats, stannade för att lyssna vad männen hade att säga. Som följd av det blev Lydia och hela hennes familj döpta.

I Lydias hem började den första europeiska församlingen samlas. Det kan mycket väl vara Lydia som fungerade som ledare. Det var rättvist att hon öppnade dörrarna till sitt rika hem. Nu styrdes man inte längre av gamla traditionsmönster. Lydias fördomsfrihet förde med sig nya möjligheter; man delade med sig.

Du kan vara Sackeus. Du kan vara Lydia.

Du kan göra som de och det är fantastiskt. Du kan ge mycket. Du kan ge mat och vårda, du kan ta hand om din familj och dina barn, dina grannar och deras barn, din nästa och dina släktingar. Förutom det här kan du göra små vardagliga åtgärder för en rättvisare handel. Individerna väljer. Mellan hyllorna i butikerna inträffar världsvida angelägenheter, som också gäller dig.

Läs om Lydia i Apg. 16:13–15, 40 och Sackeus i Luk. 19:1–10.

Irja Aro-Heinilä,
fd missionär, Finska Missionssällskapet

Andakten, med temat rättvis handel, är publicerad i en förkortad version. Läs hela texten på www.finskamissionssallskapet/materialbank

